

12/13. B. 5.

5.

ILLVSTRISSIMI
DOMINI GORDONIÆ COMITIS
EINZIÆ HÆREDIS MARCHIONA-
tus Huntlei, & celeberrimæ Domine Anne
Campbellæ filiæ Comitis Argathelizæ

EPITHALAMIVM.

Gordon Epithalamivs

EDINBURGI
EXCVDEBAT Robertus CHARTERIS
Typographus Regis: 1607,

EXCADEBAT Rorke's CHARTER
Tibogtisopsis Gebris 1902

HILY & TINSON
DOMINI GODOM H. C. H.
ELYSIEN RIBES MARCH
CaudipissifacitieGdinaeAbitus
EBRITANIA.

ILLVSTRISSIMI
DOMINI GORDONIÆ COMITIS
EINZIÆ HÆREDIS MARCHIONA-
tus Huntlei, & celeberrimæ Domine Anne
Campbellæ filiæ Comitis Argathelieæ
EPI THALAMIVM.

NDE novo turgent trepidan-
tia viscera motu?
Cor micat, & tacitam perten-
tant gaudia mentem?
Summe pater, cui plestra no-
vas? cur fræna furenti
Concutis? & stimulos sub pe-
ctore vertis anhelo?

Et nostræ arcane fervore illabere mentis?
Vnde solum arctoum repetunt, Helicone relicta,
Quæ modo funeras tulerant, quatiuntque jugales
Turba novena faces, nostris & montibus errant?
Virgineos celebrantque choros, ducuntq; choreas.
Cur sociam sese genitrix Æneia, Iuno
Hisque ducem sese Saturnia pronuba jungit,
Dissimulantque deas? cultu cur læta Britanno.
Vtraque, cæsariem, dulcisque modestia vultum
Temperat? ut nuptæ cedat moderatio formæ,
Dum medium ducunt grata probitate rubentem.

Iam nec festa dies, nec sacri concio catus
Pax tereunt vatem: verum mens angurat, iste
Concinit ecce chorus tantum Gordonia proles:
Latous vatum pater, & facundia Bacchi,
Interpresque Deum, Veneris puer aliger ignem
Occultum inspirans, magno & dilecta Tonanti
Gratia scita ferunt, thalamos genialibus implent
Floribus: ecce rosas, permistaque lilia Thymbra,
Spargitur Assyrij en frutex fragrantis amomi,
Grata etiam Veneri crispata hastilia Mytti:
En lachrymas myrrhae, liquidi pigmentaque nardi,
Et casiae dulces passim funduntur odores.

Cumque dies adsit tandem promissa, sorores
Aurea quo niveo deducunt pollice fila,
Quo Deus æternam pacem, pactosque Hymæneos
Exercere jubet, posito certamine, gentes;
Tristia feralis valeant insignia pompa,
Mæstaque sollicitis, solvantur pectora curis,
Sitque nefas vano mentes trepidare tumultu,
Absit credulitas, absit temerarius error,
Seditione potens, consternatique pavores,
Absint occulti dubioque authore susurri:
Qui quid & in cœlo, Dominus pelagoque geratur
Et Tellure videt, totumque inquirit in orbeii,
Ille Deus Iætum Huntelis, Argathelijsque
Esse diem velit hunc, & cum meminisse minores,
Et laetos vultus, & foelix afferat omen:
Atque hilares multa fæcundet prole penates,
Omnia latitia vigeant, fugitiyaque carpant
Gaudia frondentes motando cacumina colles,
Et fera per nemorum, & cicura armenta recessum
Luxurient, iætu crebro ventosque lacestant:

Ec

Et juvet hæc sparsa ad pugnam pro ludere arena.
Agricolæ haud flavis falcem supponere aristis,
Hordeæ nec fragili tentent sua stringere culmo,
Quam prius intorta cingentes tempora queru-
Vota simul faciant domino quam vota canentes,
Sponso incompositos dcent motus, carmina dicant:
Nec vagus hic panya sulcit vada salsa carina
Mercator prius, aut opifex delibet agendo
Artem quisque suam, laeto connubia cætu-
Quam celebrans, tantum heroem comitetur ovante,
Ad nitidos quò perducit via strata penates,
Auspice quo colit alma lares pax, op ppida, villas.
Huc huc Pieridum comites, Phœbique ministri,
Et varijs certate modis, ut pollet ovanti
Quisque lyra, nunc digna toris dare carmina festis,
Nunc cava festivos, effundat tibia cantus:
Ad sint qui que chelyn digitis, aut verbere pulsant,
Quique manu trepida quatiant resonantia sistra,
Et tremulis tundant reboantia tympana palmis,
Aut cytharae blandis feriant tinnitibus aures,
Ad sit & imprimis hilarans convivia Bacchus,
Quique ipsum certant Phœbum superare canendo,
Laetitiaque fremant, vocesque ad sidera jaetent:
Hic simul exultent & ruris, & urbis alumni.
Matres atque viri, pueri, innuptæque puellæ,
Concelebrentque diem cantu, sanctumque senatus
Conciliū ingeminaet fremitum, plausumq, secundū:
Et blanda admittant humanæ hæc gaudia mentes.
Hic qui districtis saliunt mucronibus, artem
Osteant, placidam pacem, non bella ferentes;
Si quem posse putas pedibus contendere cervis
Accensus precij hic cursu provocet auras:

Siqui forte velint celeri certare sagitta,
Hic validis flexos incurvent viribus arcus:
Quique citos læte curius instruxit equorum,
Hanc ducens sponsis turmam se ostendat in armis:
Quæ galeis, densisque virum seges horret ab hastis,
Tela ferant, fictæ cicant simulachraque pugnæ,
Sublimes in equis niteant in valle patenti:
Personet hic lituum stridor: clangorque tubarum
Congressum canat, & promittat præmia palmæ:
Adsit qui que ferum scenis agitavit Oresten,
Et cui maiori est etiam res comica curæ:
Huc tota effundat sese urbis Sterlinia, festis
Concolor ipsa thoris, quæ connubialia cantet
Carmina, quæ celebri pompa juvenilibus annos
Lusibus exhibaret teneros, quæ læta beatum
Signet honore diem, cantu & clamore secundo
Hectoriden juvenem augustam comitetur ad aulā,
Ex quo tanta trahunt cuncti sua gaudia, quando
Legerit optatum sine sollicitudine fructum.

Scilicet hæc alias supra caput extulit urbes,
Adiutrix operum tantorum, & fida ministra.
Stans domus hic convivatum vomit undiq; turbam
Namque Caledonij pars huc celeberrima regni,
Huc proceres coeunt auguste ad limina sedis:
Pompa domo, plenaque via sic agmen inundat,
Sic quoque plebejo complevit cuncta tumultus:
Ut quando immensum cælo venit agmen aquarum,
Et patet irata molitur fulmina dextra,
Tum latæ implentur fossæ, tum flumina crescunt
Cum sonitu, notis cohiberi nescia ripis:
Digna quidem aurati comitatu regia sceptri,
Argento, geminis, auro quæ singula fulgent:

Hic auro illusæ vestes, oſtrumque superbū,
Ingens argencum mensis, aurum grave baccis:
Atria Dalmatico exornant ſatiata metallo
Aulæ, incensis lucent laquearia lychnis:
Discutiunt noctem tremulis funalia flammis.
Quid memorem dubit genialia ferula mense?
Omnia blanda gulæ numero irritamina magno,
Omnia regifico ſplendent bellaria luxu.
Nec mirum humanas capere hæc ſpectacula metes;
Alſipicē quinetiam rerum ut natura renidens
Gefiat, inque huius meritos conſpireret honores:
Syrius ecce ceper, verſum quoque temperat annum,
Phœbus uti cupidus genialia feſta tueri.
Omniferumque beat terra indulgentior annum,
Fœlici hoc ſpondens, felices omine tedaſ.

Tu vero heroum genus, alti & nominis heros,
Et comes haudquaquam magnorum indignus avorū,
Steuarta generofe domo, ſeu ſanguine regum
Per ſeriem terræ qui iura dedere Britannę,
Cui Deus atque homines læti, dulcesque camænae,
Blandaque tranquilli arridet clementia coeli:
Sponte ſubi leges, veniens in fædera tanti
Coniugii, & placitæ cum ſit data copia noctis,
Virginis optandæ amplexu ſatiare cupito.
Præmia non tanta Herculei, meruere labores:
Nec qui tartareis ſponsam repetivit ab umbris,
Threcicia fretus cythara, fidibusque canoris:
Æſoniusque heros aurato vellere dives:
Muneris authorem ſecum ſpolia ampla reporta'is,
Non hec dona Pelops hymero præsignis eburno
Abſtulit, exacto cursus certamine victor,
Nec tam incundos flevit Menelaus amores,

Nec superum rex, sceptri gravitate relicta
Mutatus, tales miratur Agenore natam.
Errantem Æmonijs Annam si Delius arvis
Cerneret, haud visæ cuperet connubia Daphnes;
Hæc si Theseum tetigisset forte cubile,
Descreceret charam profugus Minoida Theseus,
Non tibi luxuries teneræ nec flamma juventæ,
Sed pudor, & pulchrae conjuncta modestia formæ,
Et virtutis honos hunc conciliavit amorem,
Scilicet & thalamos, inopinaque gaudia sponso,
Atque nouæ tulerat cæli indulgentia nuptæ.

Namque parens ierum meritæ licet arserit ira
In genus humanum, & demiserit æthere Diras
Eumenidum facies (quæ savi in limine regis
Apparent) Stygio sed quas prius evocat oreo,
Ut tacitis turbent stimulis penetralia mentis,
Incutiant gelidumque metum mortalibus ægris,
Siquando horrificum lethum molitur, & atræ
Spargit in impurum populum contagia pestis,
Infando meritas aut bello territat urbes:
Hæc quoque monstra licet furia tincta veneno
Inspirare graves animos potuere furentum:
In scelus, in lachrymas, rabiemque & cedis amorem
Pertrahere, & terras horrendo incendere bello:
Regnaque flebilibus fædere superba ruinis,
Deformare domos, urbes miscere tumultu:
Ecce tamen posita Dominus placabilis ira,
Atque hominum sortem tandem miseratus iniquam,
Accipit in fessos animum, mentemque benignam,
Ulterius tentare vetans, aut tendere saevis
Monstra odijs, alijs mutata mente ministris,
Aligeris usus, terræ qui regna Britannæ

Lustrantes abigant tenebris emissi a barathri
Agmina, quæ dirum sparsere in corda venenum:
Vipere atque viris animam, cæcumque furorem,
Cumque odio luctus inspiravere profano,
Quæ tulerant varia rerum sub imagine sæva
Somnia, & horrendis terrebant pectora formis,
Dum gravis opprimeret languentia lumina somnus.
Scilicet id cœlo fixum est, immotumque manebit,
Ne populo pateant redditus ad bella furenti,
Cæsare sub nostro Iani fera limina claustris
Obdere perpetuis, æternæ fædera pacis
Iungere, dissidijs induci monumenta nefandi.

Ergo age purpureæ lumenque decusque juventæ:
Tum fidei firmandæ obles, tum pignus amoris:
Perstet in abrupta ut concordia iuncta catena:
Exortem i thalami quia nemo invidit honorem,
Numinis auspicio teneræ connubia servat
Virginis, intactæ primum decerpere florem
Cui datur, & fato thalamos intrare paratos,
Illi haud invito cum sis coniunctus olymbo:
Hanc oculis specta, & casus complectere in omnes,
Quam sœciam vitæ tum forma, & nubilis ætas,
Tum virtus dederat non ementita parentes:
Hanc sœciamque thori, rerumque admitte tuarum,
Cum socero æternæ firmante fædera pacis,
Non genus indecorem, formæ cum gloria patrum
Et generis certet. Pax enimcat aurea fronte,
Gratia rara etiam teneris affusa labellis,
Flagrantisque nitent malæ: pudor ecce pererrat
Pulchra verecundo suffundens ora rubore,
Ora rosis ceu cum miscentur candida rubris.
Lilia, sanguineo vel eburi violatur ab ostro:

Qualis Luna recens oritur surgentibus astris,
Ingreiens tenui coeli per cœrula cornua:
Talis luminibus, talis decor additur ori,
Suggestusque comæ niveo candore probandus,
Tota decens virgo gemmis collucet, & auro:
Formosa comitum turba stipata suarum
Forma animo, purus formæ concedit amictus
Germine fæcundus Clymenco, indoque monili:
Ardent Sidonio partim velamina tabo,
Verrit humum auratæ partimque lacinia pallæ,
Molliaque illustrat pictus multitia limbis,
Funditur inflexi de collo circulus auri,
Circulus e torto medium complectitur auro,
Auræ, colla, comas ornant redimicula comptas,
Quas manus artificis pingui deduxit amomo.

Tuque adeo antiquæ gentis generosa propago,
Et tanti herois thalamo dignata superbo,
Herois specie egregia, nec stirpis egentis,
Dulce jugum tanti ne dedignare mariti,
Hunc dominum agnoscens animo cōplettere, sexus
Non oblitæ tui, imperioque assuesce jugali:
Nec mihi difficilis, nimium facilisque placebis,
Est medium virtus, hæc inter utrumque probatur.
Grande supercilium est veterum jactare parentum
Et generis titulos, numerare in dote triumphos:
Sic volo, sic mando, sit pro ratione voluntas:
Monstrum turpe pio est sic imperiosa marito:
At genuere pij, te suscepere parentes,
Qui generosa jura suo cum dote dederunt,
Aspicis abruptæ tundantur ut æquore cautes,
Aspicis ut rapida pontus diverberet uoda
Obstantes scopulos: at ubi subsidit arena

Obsc.

Obsequio mulcens violentos æquorū cestus,
Ludentes placido labuntur littore fluctus:
Sic quoque principio præceps ad mitius ira
Flectitur: utque hederæ serpunt in robora lentis.
Flexibus, & placidis circum complexibus hærent,
Dum videoas summis æquare cacumina sylvis:
Sic blando officio, studio, pietate, fideque
Hunc colc, qui lætis unam complexibus implet,
Vnam miratur, tantum suspirat in unam,
Quique tuo unius roso depender ab ore.
Sit licet ut pietas, studium par, nobilitasque
Sanguinis, ingenium, par & fortuna duorum,
Par amor, ipsa loco tamen, atque es robore dispar:
Subde jugo niveum charo cum conuge collum,
Imperium patiens vincit patientia durum.
Sin animum tangit patriæ pietatis imago,
Vllaque sollicitat puerilis cura tuorum
Pectora, natalisque soli, sedisque paternæ
Aut amor, aut languor, mærentia corda remordet,
Sæpe recursantem mitte hanc de pectore curam,
Omnia solus erit tibi vir, tibi charior omni
Sanguine cognato, pater hie tibi, tutor, amicus,
Hic tibi respondens curis æquabit amorem:
Quò tua te jam fata trahunt, retrahuntq; sequendum.
Quod superest qui cunctarum discordia rerum
Semina condiderat, concordi & pace ligavit,
Vicerat & meritis hostes, & sanguine sanxit
Fœdus amicitiaz mansuro adamante ligataz
Cum genere humano, nostris nec vincula noxis
Dirumpi patitur, patria sed crimina cura
Celat, & offendit facilis condonat, & aucti
Muneribus nunquam curam dimittit amici,

Hic Deus ambobus felici sidere natis;
Et thalamo iunctis, nullis labefacta querelis.
Fortunet placiti socialia fæderalecti,
Candidaque hæc seros concordia servet in annos,
Sæpius & repetita pios Lucina penates.
Ingrædiens, multæ det ius lætabile proliis:
Lumnia det patriæ tanto de semine creta,
Pignoraque ardantis firmantia vincula amoris.

HVIVS EPITHA.
LAMII BREVIS EXPLANATIO.

VNde novo) Author carminis furore quodam poetico
attonitus sese ad Musarum & numinum colloquia
attollens, fingit se musas ex Helicone migrantes, &
nuptiarum presides videre.

Jam nec fœsta) Idem quasi ex furore respicens, & veritatem intelligens Epithalamium orditur, & Deos poetices & eloquentiæ praefides hisce nuptijs interesse commaniscitur.

¶ Cumque dies) Deprecatur author ab hoc conjugio
omnia tristitia, metus & doloris argumenta & insig-
nia; Contrà verò omnis letitiae ex tam fælici connubio
percepit, tam a rebus inanimatis, à brutis animantibus;
quām ab hominibus cuiusvis loci & conditionis, præ-
cipue verò à Civibus Sterlinensibus signa dari ex-
optat.

¶ Scilicet hæc) Describitur socii convivatoris domus ab immensa convivarum turba, & magnifico convivij apparatu.

¶ Nec mirum) Non tantum homines, &c. sed cœlum etiam ipsa, & terram hoc spectaculo delectari ostenditur.

Tu verò) Hortatio ad sponsum pertinens, ut, cum af-
fines ejus multiplici virtute delecentur, alacriter hoc
con-

connubium ineat, ubi commendatur sponsæ forma at-
telata pulchritudini fæminarum, quæ à priscis seculis
ob formæ dignitatem celebratæ sunt.

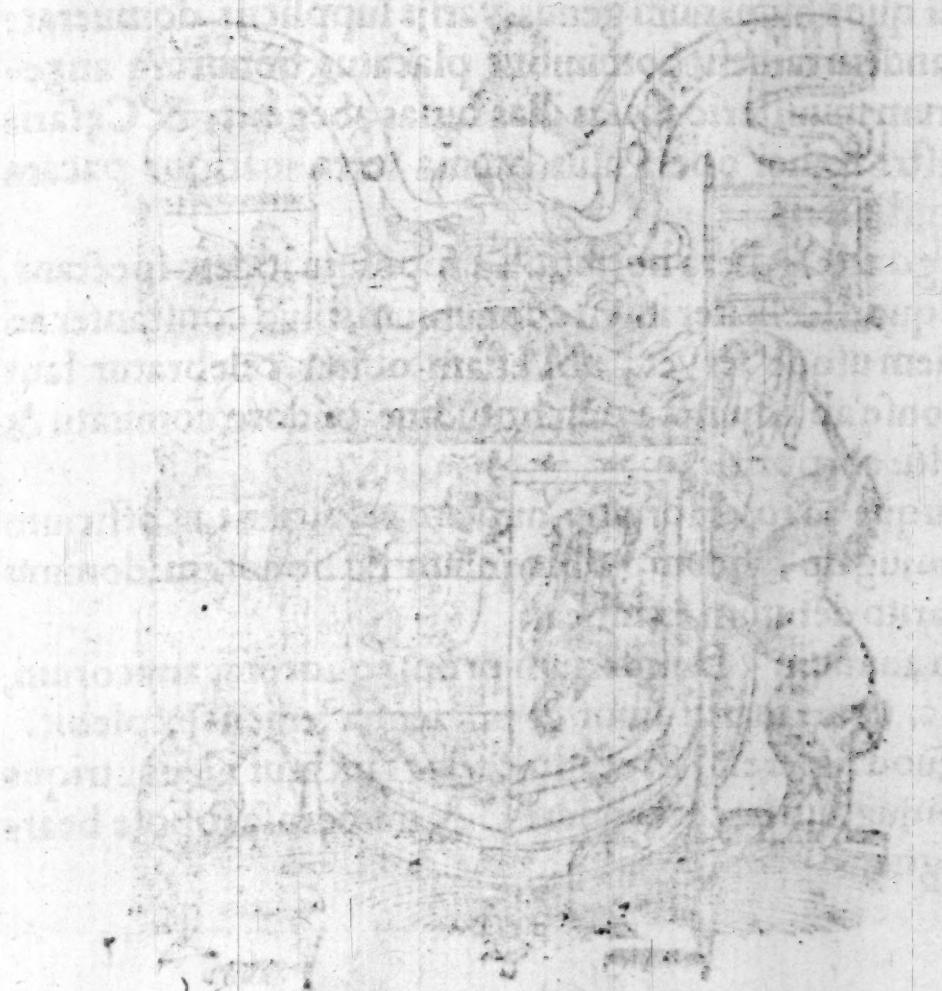
¶ Scilicet & thalamos) Ostenditur non fortuitò sed Dei
providentia has nuptias fieri, qui tametsi hominum
sceleribus irritatus impuris spiritibus fræna laxaverit,
per quos humanum genus varijs supplicijs domuerat:
Tandem tamen hominibus placatus bonorum ange-
lorum ministerio malas illas furias abegerit, & Cœsaris
nostræ felici opera usus omnia terra marique pacare
constituerit.

¶ Ergo age) Altera hortatio ad sponsum itidem spectans,
ut quod feliciter inivit connubium, illud constanter ad
firam usque servet, ubi etiam obiter celebratur laus
sponsæ ab adjuncta pulchritudine, pudore, comitatu &
cultu corporis.

¶ Tuque adeo) Hortatio nuptam respiciens, ut officium
conjugale, fidem, obsequium & honorem domino
marito debitum exhibeat.

¶ Sin animum) Desiderium propinquorum, amicorum,
&c. unius mariti amor & præsentia leniens explebit.

¶ Quod superelt) Precatio, epilogi loco, ut Deus utrique
conjugium hoc secundare, & numerosa sobole beare
dignetur.

1213. fol. 17
6

PIETAS
ILLVSTRISSIMI
DOMINI, PRINCIPIS GENEROSÆ
GRÆMORVM FAMILIE, COMITIS
Montis-rosarum in patrem è vita placidè dece-
dētū cm 9. Novemb. 1608. qui Regis vices in Brit-
annia septentrionali feliciter gess-
erat, & in supremo regni foro Senatorū
principem integerrimè egerat,

*Graham D. Ed
R. S. Hartshorne*

Pioque filij marentis dolori adhibita Consolatio.

EDINBURGI
EXCVDEBAT ROBERTVS CHAR-
TERIS, Typographus Regis. 1609.